

זה עניין בטהוני של השב. — מוטב ש' תסתלקו מכאן!"

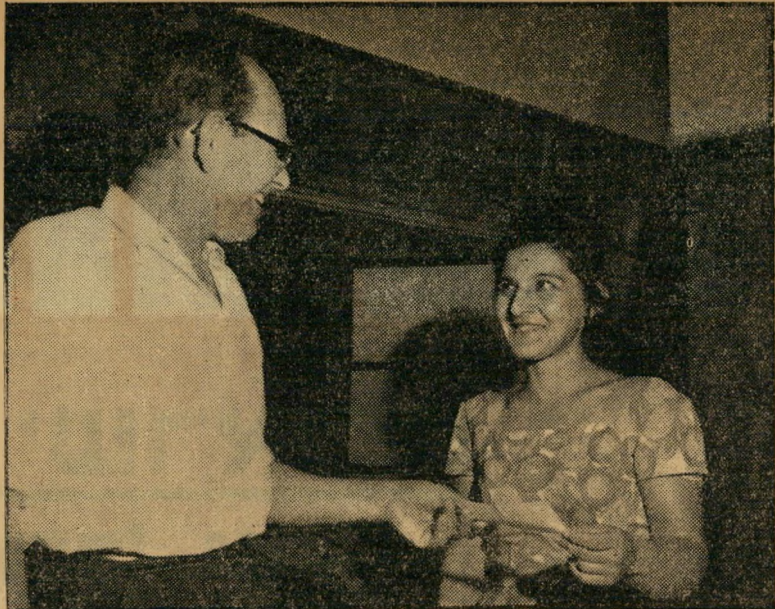
★ ★ ★

חמש-עשרה דקות לפני סיום התוכנית גילה תלמיד מבאר-שבע למירה, שאייזנברג גר גם בנס-ציונה, במרתף של אדם בשם לרר. חיים יבין אישר. עכשיו לא נותר אלא למצוא את הכתובת המדויקת של המרתף.

הדעות על המקום היו חלוקות. הוצעו שתי כתובות שונות ולשתיהן נמצאים מיד מתי נדבכים, המוכנים תמורת סכום כסף מסויים להגיע למקום. אך חיים יבין טוען שהכתובות שנסמכו אינן מדויקות ומירה מבקשת כתובות נוספות והצעות נוספות. ארבע דקות לפני סיום התוכנית מסלפן צבי שיינמן מנס-ציונה. הוא מזכיר כתובת חדשה, שלא ציינה עד כה: בית בדרך ל- מוטב בית-עובד. מירה שולחת אותו לשם תמורת שלושים לירות.

צה"י: "צבי שיינמן הצטייד בתעודה וצא למקום. נותרות רק ארבע דקות. חיים, חכה גם לצבי שיינמן. נותרו שלוש דקות. מתחיל המרוץ נגד הזמן."

דקה לפני תום המועד הגיע צבי שיינמן למקום המסומן. הוא לא התמהמה, הגיש לחיים תעודת זהות פזורה דפים וחיים האיר עליה בפנסו. "זה עתה הגיע אלינו השליח", בישר למירה מאיר, אשר ציפתה למציאת המסמך, נמנו נותרו לה 746 לירות, לאחר נכזי מחיר התשובות השונות. חיים בדק את התעודה: "בסדר", אישר, "זהו אנוס צבי שיינמן!" החצר התמלאה בינתיים אנשים, שהגיעו אליה לאחר שגילו את המכונה והלכו בעקבות חוט הטלפון שנמחה מהעמוד. כשקהל סקרנים ענק נהדר אחריה, הוביל חיים את שליח המטמונאית אל קופת הברזל, ביקש ממנו לפתח אותה. צבי פתח את הקופה, הוציא מתיבה את המתק וקרא: "והרי המסמך לפניך!"

הפרס

הנדל, שונה הערך ל-746 הלירות, מתנת חברת הסיגריות דובק המממנת את התוכנית, נמסר למירה מאיר על-ידי גבי דורון, מנהל שרותי הפירסומת של קול ישראל. מירה מחייכת לאחר שעה ועשר דקות מתח ומאמץ שיכלי לפני המיקרופון.

לפי האנציקלופדיה:

מירה: "קונה"

נקדי: "אייזנברג חי בראשון-לציון, היה

סתת!"

חיים: "חיים, האם אתה בראשון-לציון?"

מירה: "אני לא בראשון-לציון"

מירה: "זה מתחיל להיות מעניין"

אותה שעה עמדנו חיים ואני, בחצר בה הוטמן המסמך. הבית היה עזוב עד לפני שלוש שנים שעה שהתיישבה בו משפחת ביטריץ. יובל (11), בן המשפחה, ידע את ההיסטוריה של הבית — המורה סיפרה עליו בבית-הספר. אנחנו היינו, כאמור, ב' חצר, בעוד הטכנאים משכו לשם את הקו וסילקו את הסקרנים המועטים באוהרה:

מצביא האגודה, אהרון אייזנברג, התגורר בכמה וכמה מקומות והחיפוש הגדול מתחיל 20 דקות לפני סיום התוכנית.

נקדי: "יש לי תשובה ב-10 לירות לפי

הספר העליה השניה. קונה?"

מירה: "קונה"

נקדי: "אייזנברג גר ברחובות"

צה"י: "את רשאת, לפי חוקי התוכנית,

להציג שאלה לחיים יבין."

מירה: "חיים יבין, האם אתה נמצא ב'

רחובות?"

חיים: "אז מה אם אנחנו מרחובות... לא

מירה, אני לא ברחובות!"

מירה: "נקדי, יש לך תשובות אחרות?"

נקדי: "כן. של תלמיד, בעד חמש לירות,

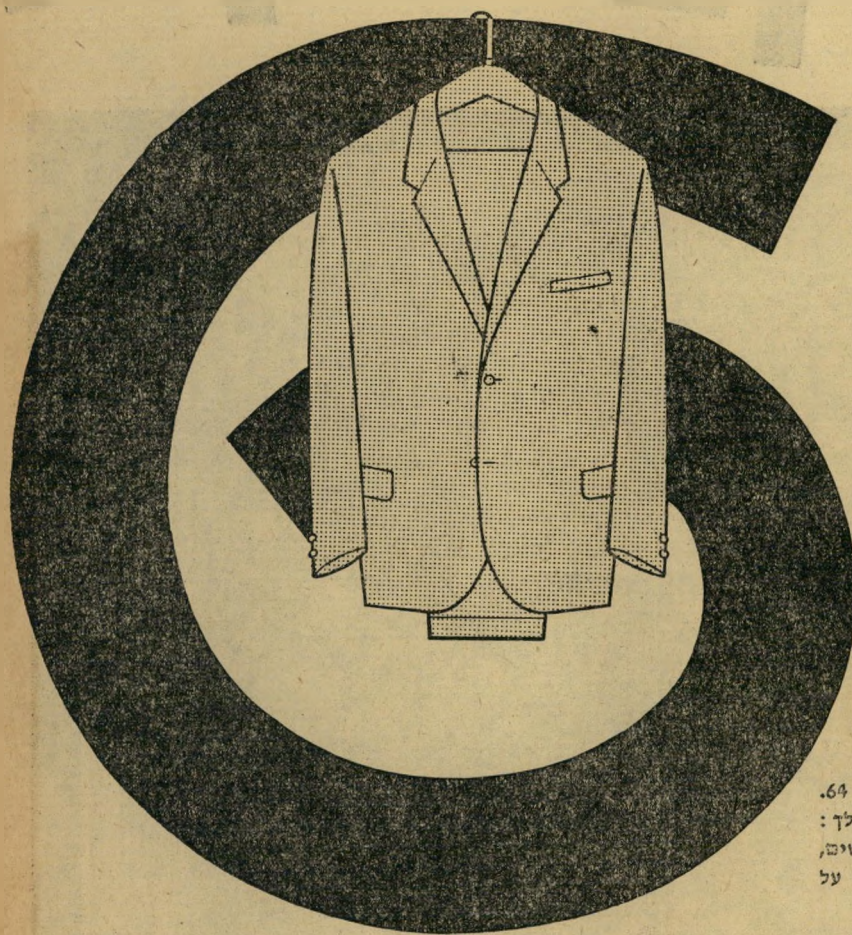
פושם אחר המטמונאית, צמוד גם הוא לטרנזיסטור. "היא עלתה על מוקש", הוא מחייך אלי.

החידה מנוסחת כך, שנתונים בה פרטים המזכירים פרשיות אחרות מההיסטוריה ה' עברית הקצרה, ועלולות לבלבל את הויצי' רות. כך עשויה תוכנית מדיון להתחלק ב' תוכנית יתרה, שעליה ולא על תוכנית מדיון מדובר בחידה.

נקדי מחייך, גבי מחייך, צחי ודאי מחייך לעצמו בלב. רק מירה אינה יכולה לחייך. היא אינה מצליחה לגלות עדיין את הקשר. "האם יש משהו אחר?" היא מפצירה בנקדי. אין משהו אחר. הטלפונים כמעט שאינם מצלילים. מירה מפנה את שאלתה השניה: "לאיזו קבוצת אנשים או אגודה היתה סיכמה: לחיים ולמחתי בארצנו?"

סורסוף מתחילים הטלפונים לצלצל. הר' רצים רצים בכל המרץ במסדרון המוביל להדרו של נקדי. הטלפונים סתומים ממלאות טופס אחר טופס. כל התשובות דורות ואחידות. נקדי מוכר למירה תשובה בעד עשר אגורות: "הסיכמה היתה של אגודת השומר!" כל התשובות האחרות זהות. כולן בלתי נכונות. מירה כמעט ועלתה על מוקש נוסף. הציל אותה יתעם, בנו בן ה-11 של רענן וייץ, שנזכר שקרא לפני חצי שנה באנציקלופדיה לנוער על אגודה, שסיכמה היתה, לחיים ולמחתי בארצנו. תמורת 10 לירות שנהרמו, לפי עזת אביו. לקרן הקיימת, מספר יתעם על פ'. האנציק' לופדיה, שמילנסקי מתאר ייסוד הסתררות חשאית, על בסיס של ארגון צבאי, שנוסדה לפי תוכנית יתרו לפי התנ"ך, ושחבריה נשבעו: לחיים ולמחתי בארצנו!"

ההתרגשות גוברת והולכת. מירה עלתה על דרך הילול, אך בינתיים עברו 38 דקות יקרות. נותרו לה רק 32 דקות ועוד יש למצוא את שם מצביא האגודה החשאית, שבחצרו הוטמן המסמך, ואת החצר עצמה. בדרך למקום עצמו, טמון מוקש נוסף.

Dacron

הוא מספר זיהוי לאריג מופלא וחדש — דקרון* 64. ראה מה שחליפה מ"דקרון" עם צמר נותנת לך: הופעה נאה בחליפה מהודרת — עמידה בפני קמטים, אינה מתרחבת ואינה מתכווצת בכביסה, שומרת על צורתה ואיכותה לאורך ימים.

מכנסיים ומעיל מ"דקרון" 64 — מאריג עדין ומעולה, חזק וחשכוני, הניתנים לכביסה בקלות וללבוש ללא גיהוץ.

"דקרון" 64 עם צמר — תשובת מופלאה המתאימה ביותר לתנאי האקלים בארץ. "דקרון" 64 — הרך ביותר מכל סיבי הפוליאסטר.

אפ"ס

למכירה
בסניפי

בתל-אביב, חיפה וירושלים
החנויות המובחרות לבגדי גברים